

Korte replek bij het slot van Rolf Falter „Flamenpoiltik en Duitse propaganda tijdens de Tweede Wereldoorlog”

(*Wetenschappelijke Tijdingen*, nr. 2, 1981)

Onwillekeurig heb ik moeten denken aan Cato's recidiverende inleiding bij elke rede die hij hield in de Romeinse Senaat, betreurend het onbegrip der jongeren voor het historisch wedervaren (het noodlot) der ouderen. Toen en thans: het gaat hun begripsvermogen te boven. Eén krant is voldoende bewijskrachtig. De krant op de voorgrond. De „achtergronden” kennen ze niet. De „ondergrond” vermoeden zij niet eens. Zo praten zij aan de diepe stroom der geschiedenis fabulerend voorbij, sleuren, totaal willekeurig, een Janos Kadar (!) als vergelijkend boegbeeld erbij, daar waar gans andere namen als bijv. Thomas Masaryck (vader) en jawel, ook Jan (de zoon) historisch valaberer voorbeelden leveren. Want de geschiedenis der Kollaboratie begon niet in mei 1940, zij begon zelfs vroeger dan 1914-1918! Een volslagen gebrek aan historisch vergezicht is schuld daarvan. Altijd weer het vogel- en/of kikvorsenperspectief.

Het Goetheaanse „Wer nicht von dreitausend Jahren ...” – Want wie de kategorische imperatief van alle bewuste Vlaamse Aktivisten en Nationalisten („Vlaanderen eerst”) niet peilen kan noch kent, met de Belgische Staat als causa prima van het steeds potentiële Kwaad¹ – zoals ik het duidelijk heb geformuleerd voor mijn scherprechters (1946) –, weten er zo goed als niets van. Zij kennen de alles beheersende motieven niet van denken en doen.

Dat de geschiedenis ons terechtgewezen heeft? Wie heeft zij dat niet? Hitler's „duizendjarig Rijk”? Twaalf jaren. „Roosevelt's, Churchill's en Stalin's (!)” wereld zonder oorlog, angst en honger? Ik hoor de duivel sardonisch schaterlachen, zelfs geen half jaar als toemaat. Ik las deze week het interview² met de uitvinder der neutronenbom, Samuel T. Cohen, die de derde wereldoorlog reeds in het nabije verschiet ziet, „de oorlog behorende tot de natuur der mensen” zoals hij beklemtoonde. Zijn eigen dochter zei dat deze nakende gebeurtenis haar volkomen onverschillig laat. Jeugd in de „heile” wereld van vandaag!

Adieu Rolf Falter, zij die gaan sterven (daar hun tijd gekomen is) groeten u met weemoed in het hart en een traan in hun ogen omdat het mensdom zo dom blijft. Zal ook wel in onze natuur liggen!

Lees liever vandaag dan morgen Orwell's „Animal Farm”. U zal zelfs „Polen vandaag” begrijpen en al de rest van Vietnam tot Afghanistan erbij.

Ramsel, september 1981.

Ward HERMANS

1. Het enige volk in de „beschaafde” wereld dat als meerderheid een minderheid is! Zelfs Bantoe-negers spotten erom! Een prokureur des Konings schreef in een (handgeschreven) brief aan mij (berust in het AMVC te Antwerpen): „De tragiek van uw proces is dat gij veroordeeld werd volgens gans andere normen dan waarnaar gij gehandeld hebt.” Maar zo handelden alle Aktivisten en Nationalisten!

2. „Der Spiegel” nr. 38/1981.